

ZARZĄDZENIE Nr 1544/2018
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 18.06.2018 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw skwerów**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz.994, poz. 1000) zarządza się, co następuje:

- § 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw skwerów.
- § 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie nazw skwerów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000) uchwała się co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwy następującym skwerom:

- 1) Skwer Aleksandra Biborskiego obszarowi położonemu w Dzielnicy I Stare Miasto przy ulicy Biskupiej /część działki numer 177/4 obręb 119 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.
- 2) Skwer Andrzeja Wajdy obszarowi położonemu w Dzielnicy I Stare Miasto przy Teatrze im. Juliusza Słowackiego /część działki numer 537/10 obręb 1 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

1. Z wnioskiem o nazwanie jednej z ulic, placów, skwerów w Krakowie imieniem architekta Aleksandra Biborskiego wystąpiła rodzina.
Nazwy ulic w Krakowie powinny upamiętniać osoby związane z miastem, które wniosły wkład do jego budowy i rozwoju, a osoba Aleksandra Biborskiego jest nierozłącznie związana z Krakowem.
Wniosek o upamiętnienie postaci Architekta Aleksandra Biborskiego został poparty przez prof. Jacka Majchrowskiego Prezydent Miasta Krakowa. Otrzymał pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa działającego przy Komisji Kultury i ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji.
2. Z wnioskiem o nazwanie jednej z ulic, placów, skwerów w Krakowie imieniem Andrzeja Wajdy wystąpił Pan Jerzy Kalafarski.
Wniosek został poparty przez prof. Jacka Majchrowskiego Prezydent Miasta Krakowa. Również otrzymał pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa działającego przy Komisji Kultury i ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Krótkie biografie proponowanych patronów

Aleksander Biborski (ur. 7 sierpnia 1856 r. w Krakowie, zm. 2 marca 1937 r. tamże) – polski architekt związany z Krakowem.

Po ukończeniu I Cesarsko-Królewskiej Wyższej Szkoły Realnej w Krakowie (dzisiejsze V Liceum Ogólnokształcące im. Augusta Witkowskiego w Krakowie) studiował na Politechnice Lwowskiej. Początkowo pracował w Urzędzie Budownictwa Miejskiego (1883-1884), by następnie założyć własną firmę budowlaną. Projektował (w charakterystycznym dla schyłku XIX stulecia stylu eklektycznym o motywach północnego renesansu) i budował głównie domy mieszkalne. Prowadził także budowy według planów innych architektów. Był członkiem Towarzystwa Technicznego (1884), a w latach 1916–1919 Królem Bractwa Kurkowego. Od 1916 r. był prezesem Izby Budowlanej.

Jego projektu są między innymi kamienice przy ulicy Biskupiej 3 i 10. Również Jego projektu są kamienice przy ulicy Łobzowskiej 5, 23, Krowoderskiej 55, Szlak 9, Karmelicka 14, Radziwiłłowska 27, Jabłonowskich 6, Długiej 39, 41, 43.

Andrzej Witold Wajda (ur. 6 marca 1926 w Suwałkach, zm. 9 października 2016 w Warszawie) – polski reżyser filmowy i teatralny, w latach 1989–1991 senator I kadencji. Kawaler Orderu Orła Białego. W 1972–83 kierownik artystyczny zespołu filmowego „X”, opiekun młodych reżyserów tworzących nurt tzw. kina moralnego niepokoju; 1978–83 prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich, 1978–81 także Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych (od 1981

honorowy); 1988 powołany przez L. Wałęsę w skład Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność”, przewodniczył (do 1994) Radzie Kultury przy Prezydencie RP; 1989–91 senator; od 1994 członek PAU; 1997 został członkiem francuskiej Akademii Sztuk Pięknych. Reprezentant kina autorskiego, kreatywnego i politycznego; nowator w dziedzinie języka filmowego; w różnorodnej twórczości filmowej, czerpiącej głównie z malarstwa i literatury (polskiej i obcej), nawiązywał do narodowej tradycji romantycznej (problemy heroizmu i wyborów moralnych), nasycając narrację filmową poetycką metaforą i symboliczno-barokową ekspresją stylistyczną; emocjonalne widzenie historii łączył z zainteresowaniem wartościami uniwersalnymi (miłość, nienawiść, śmierć).

W uznaniu zasług dla Krakowa odznaczony Srebrnym Medalem „Cracoviae Merenti” (uchwała Rady Miasta Krakowa z dnia 24 stycznia 1995 r. Nr XII/124/95)